רבא אמר. על מחבת מלמד שטעונה כלי שרת [טו] (הוא) ואפי' מודלו בחלי עשרון שאינו (ז) נמשח על כרחך אפייתו מיהא במחבת כלי שרת הוא: [טז] [**ואי אפי' לה מאתמול איפסל ליה בלינה**]. דאפי' מנחות משקדשו בכלי נפסלו בלינה במסכת מעילה (דף ט.): ה"ג **ונאמר במנחת כבשים שמן.** (שמות כט) [ז] ועשרון סלת בלול בשמן כתיב רובע ההין ומנחת יח] נסכי תמיד כתיב ליסנא אחרינא ונאמר במנחת נסכים שמן והיינו הך: ג' לוגין לעשרון. דרובע ההין יח] ג' לוגין הין י"ב לוגין: **במנחת נדבה.** נאמר (ויקרא ג)[ד] ויצק עליה שמן מה להלן לוג אחד כדאמר לקמן (דף פח.) למנחה ולוג שמן ולקמן פריך והיכי מצי למידייניה ממנחת נדבה הא הכא כתיב בשמן להוסיף והתם שמן דתסם לאו להוסיף הוא(ז)(יט): **דחביתין באין תמיד.** בבקר ובערב ומנחת נסכים באין תמיד עם התמיד מנחת נדבה לא דחיא שבת וטומאה דכל קרבן שאין [כ] לה זמן קבוע אינה דוחה שבת וטומאה: **חביתין מנחת יחיד היא.** ובאה בגלל עצמה שאין באה עם הצבור: **מנחת נסכים אינה טעונה לבונה.** כפ' כל המנחות באות כאן[ח] (לקמן ד' נט.): [כא] תדיר דוחה טומאה שבת [כב] יחיד גלל עצמה לבונה: **רבי ישמעאל אומר.** הוחיל ולא אחיא מדינא תיהי מקרא סלת מנחה תמיד דכתיב בחביתין: **ריבה כאן.** כדאמרן לעיל בשמן להוסיף לה שמן וריבה במנחת נסכים שמן ג' לוגין לעשרון דהיינו ריבוי דבמנחת נדבה ליכא אלא לוג: **במנחת נסכי פרים ואילים.** ב' לוגין לעשרון דכתיב בפרשת שלח לך והקריב על בן הבקר (ג' כד) סלת שלשה עשרונים בלול בשמן חצי ההין דהיינו ו' לוגין שתים לעשרון ובאיל כתיב לאיל תעשה מנחה סלת שני עשרונים בלול בשמן שלישית ההין דהיינו ד' לוגין שניים לעשרון: **והדר תני נאמר כאן שמן ונאמר במנחת נדבה שמן.** (ד) [א] והיכי מצי למיפרך [כה] והא שמן דנדבה לאו להוסיף הוא אלא לקבוע לה שמן והאי בשמן להוסיף הוא דלקבוע לא צריך כדמפרש לקמן: [ד][**מאן תנא בשמן להוסיף ר"ש היא.** דאמר בסיפא ריבה כאן שמן כו' [כו] וילפינן לטעמיה מדינא דריבה כאן שמן ולר' שמעון ליכא למיפרך גילף ממנחת נדבה משום דהאי בשמן להוסיף ונדבה לקבוע והא דלא סיימא בריש'א משום דרבי ישמעאל אפסקיה ממאי דאמר להוסיף הוא: **ובדינא דמנחת נדבה מאן** [ב] **קמהדר.** דהא ר' שמעון נפקא ליה שפיר מדינא בתרא: **ר' ישמעאל.** ואיהו קאמר אי כלך לרבי ישמעאל איכא למיפרך שפיר גילף ממנחת נדבה דהא לדידיה תרוייהו לקבוע ולא להוסיף ואילטריך קרא: [ה](**בולה** ריש'א ר"י אמר והכי קאמר ריש'א בשמן להוסיף לה שמן ור"י קאמר ליה: **דאי לקבוע לה לוג שמן.** כשאר מנחות לא צריך דכיון דכתיב על מחבת ממילא דצריכה בחותא בחותם כלי: **הדר אמר ר"י וליהוי נמי לקבוע.** כדאמרת אכתי נפקא ליה מדינא נאמר כאן שמן אלא **אתיא ליה.** משום דפרכינן כלך לדרך זו דנין יג"ל מיג"ל [ג] כו': **ואצרכא קרא סלת מנחה תמיד.** ואמאי ר"ש למימר דל"ל קרא כיון דמוקמת לה להוסיף: **בולה.** ריש'א עד רבי ישמעאל אמר ואצרכא קרא סלת מנחה תמיד אמאי רבי שמעון למימר ודאי להוסיף הוא ולא לקבוע ואיני יודע כמה יוסיף הדר אמר קרא נמי לא צריך דמדינא בתרא נפקא: **וה"ק רישא בשמן להוסיף לה שמן.** [ו]ור' שמעון קאמר לה דאי לקבוע לה לוג שמן כשאר מנחות לא צריך דכיון דכתיב על מחבת ממילא דצריכה שמן כמנחת מחבת): **הדר אמר** [ז]**רבי שמעון תהא במנחת פרים ואילים.** דאף על גב דלהוסיף הוא לא הויין אלא שני לוגין לעשרון [ח]הדר אמר דאי יכולין לעשות תקנה ולשואבה בכלי חול דאין מצוה למלאות בכלי קדש ואם צריך לערות בכלי חול למה לן למלאות בכלי קדש אדרבה גנאי הוא לעשות כן שלא לצורך מיהו קשה דהתם משמע דאי כלי שרת ולחשוב שלא לקדש הכלי ויאפה מאתמול וי"ל כיון דמחבת כתיב בקרא כלי שרת הוא ומקדש שלא מדעת לשון מורי דכיון דמצוה לעשות [במחבת] א"כ מצוה כמו כן לחשב שיקדש (דא"כ) [דאל"כ] למאי הילכתא אצרך רחמנא כלי אבל התם [אין] מצוה וא"צ לחשב:

הרי היא [ט] **במנחת תמידין רבא אמר** [א]**על** מחבת מלמד [ב] [א]**שטעונה כלי ואי אפי' לה מאתמול** [ג] **איפסיל ליה בלינה תניא כוותיה דרבא על מחבת מלמד שטעונה כלי בשמן להוסיף לה שמן ואיני יודע כמה הריני דן נאמר כאן שמן ונאמר להלן במנחת נסכים שמן מה להלן שלשת לוגין לעשרון אף** [ב]**כאן שלשת לוגין לעשרון או כלך לדרך זו נאמר כאן שמן ונאמר במנחת נדבה שמן מה להלן לוג אחד אף כאן לוג אחד נראה למי דומה דנין** [ד]**תבש"ט מתבש"ט תדיר** [ג]**(באה חובה) דוחה שבת דוחה טומאה ואין דנין תבש"ט משאינו תבש"ט או כלך לדרך זו** [ד] **דנין יגי"ל מיגי"ל יחיד בגלל עצמה** [ה] [ג]**(יין) לבונה ואין דנין יגי"ל משאינו יגי"ל רבי ישמעאל בנו של רבי יוחנן בן ברוקה אומר** [ב]**סלת מנחה תמיד הרי היא לך כמנחת** [ו] **תמידין מה מנחת תמידין ג' לוגין לעשרון אף זו ג' לוגין לעשרון ר"ש אומר ריבה כאן שמן וריבה במנחת כבשים שמן מה להלן שלשת לוגין לעשרון אף כאן שלשת לוגין לעשרון או כלך לדרך זו ריבה כאן שמן וריבה במנחת פרים ואילים שמן מה להלן שני לוגין לעשרון אף כאן שני לוגין לעשרון נראה למי דומה דנין מנחה הבאה עשרון ממנחה הבאה בעשרון ואין דנין מנחה הבאה עשרון ממנחה הבאה ב' וג' עשרונים הא גופא קשיא אמרת בשמן להוסיף לה שמן והדר תני נאמר כאן שמן ונאמר במנחת נדבה שמן אמר אביי מאן תנא בשמן להוסיף ר"ש היא** [ז] **(ואילו לא נאמר קאמר) ובדינא מאן קא מהדר** [ח] **רבי ישמעאל** [ג]**רב הונא בריה דרב יהושע אמר כולה ר' ישמעאל בנו של ר' יוחנן בן ברוקה היא והכי קאמר בשמן** [ג]**להוסיף לה שמן דאי לקבוע** [ט] **שמן לא צריך כיון דכתיב בה** [א]**על מחבת כמנחת מחבת דמיא** [י] **או אינו אלא לקבוע לה שמן דאי לא כתב רחמנא בשמן ה"א תיהוי במנחת חוטא הדר אמר תיהוי נמי לקבוע לה שמן תיתי מדינא ודן דינא ולא אתיא ליה ואצרכא קרא** [יא] **סולת מנחה תמיד כדמסיים רבי ישמעאל מילתיה רבה** [יב] **אמר כולה ר"ש [ואילו לא נאמר קאמר] וה"ק בשמן להוסיף לה שמן דאי לקבוע לה שמן לא צריך כיון דכתיב בה על מחבת** [יג] **כמחבת דמיא ועד שלא יאמר בשמן יש לי בדין ודן דינא לא אתיא ליה ואצרכא בשמן הדר אמר תיהוי כמנחת פרים** [יד] **ואילים הדר אמר דנין מנחה**

הרי היא לך במנחת תמידין. דכתיב גבי שבת (במדבר כח)[ה] על עולת התמיד ונסכה נמי גמרינן מועדו מועדו מתמיד תימה [ט] דלמד מן הלמד הוי ונראה דגלויי מילתא בעלמא הוא: **אפי' לה מאתמול איפסלה בלינה.** תימה דכסוף רבי ישמעאל (לקמן דף עב:) מרבינן שתי הלחם מדכתיב מועדי ה' ככתוב קבע מועד אחד לכולן ומסיק שתי הלחם לאפייה וקסבר תנור מקדש ואי אפי' לה מאתמול איפסלה בלינה ואפ"ה בעי קרא וי"ל דה"א דאפי' לה בתנור חול אבל הכא כתיב מחבת על כרחו צריך לעשות במחבת כלי שרת ותימה דה"ל לא בעי אלא אפייה אבל הקטרה פשיטא ליה דדחי ובכל קרבנות בעינן קרא כדפי' לעיל לשמיטתן ולהקטרה ומה הלד לא יליפינן אפילו מעומר ושתי הלחם שכן בחיים עומסה מיני דמיס וי"ל [ד] דכי קטרה פשיטא להו דבעינן או מתעשה אפי' בשבת כתנא דבי רבי ישמעאל או מהרי היא לך כמנחת תמידין דדרים אביי דשילהי האי פירקא (דף נב.) דרים ליה רבא גופיה ותימה היכי מוכח דאי אפי' לה מאתמול איפסלה בלינה הא כלי שרת אין מקדשין [טו]אלא בזמנן וי"ל כדפי' לעיל כיון דכתיב בקרא על מחבת על כרחין בעי קידוש כלי מיהו קשיא לקמן (דף לה:) גבי שתי הלחם דהא לא כתיב תנור בקרא והיכי מוכח דאפייתן דוחה שבת ויש לומר כיון דלא דחו שבת אם כן מאתמול נמי הוי זמנן וא"ת בסוף לוגב ועברה (סוכה דף מט:) גבי כמעשהו בחול כך מעשהו בשבת ופריך בגמרא וגייתי במקודשת אמר זעירי אין שיעור למיס ואי שדי לה במקודשת איפסלה לה בלינה ואמאי איפסל כיון דאין זמנה מאתמול כח] וי"ל דהתם שאינה בלילה [ה] וכי האי גוונא [טז] בסוף שתי הלחם (לקמן דף לה:) דבמול אשכחינהו דקאמר אמר להו דרך חול קאפיתו אף כי היום יקדש בלינה איפסיל ליה לפי דבריהם היה אומר שהיו סבורים דזמנו בחול וגם אופין אותו בכלי שרת א"ל לאחר אפייה נותנין אותו בקערות זהב כפירוש הקונטרס והיה שם בלילה ומיפסלא בלינה דלילה אין מתוסר זמן ומ"ד (לקמן דף לה:) תנור אינו מקדש נראה לי שגם הקערות לא התקדשו:

תניא כוותיה דרבא. אע"ג דבאבי נמי תניא הא אמרן דרבא נמי לא פליג עליה אלא דלא לריך: **תלמוד לומר סולת למנחה תמיד.** תימה דא"כ בשמן למה לי ויש לומר דאי לא בשמן לא הוה מסתבר לאקושי לגבי שמן: והכהן

מסכת מקואות

פרק ה' המשך משנה ה'

הָאוֹחֵז בְּאָדָם וּבְכֵלִים וּמַטְבִּילָן, טְמֵאִין. וְאִם הֲדִיחַ אֶת יָדוֹ בַּמַּיִם, טְהוֹרִים. רַבִּי שִׁמְעוֹן אוֹמֵר, יְרַפֶּה כְּדֵי שֶׁיָּבוֹאוּ בָהֶם מַיִם. בֵּית הַסְּתָרִים, בֵּית הַקְּמָטִים, אֵינָן צְרִיכִין שֶׁיָּבוֹאוּ בָהֶן מַיִם:

עין משפט
נר מצוה

קמז א מיי' פ"ג מהל' תמידים ומוספים הלכה יח:
קמח ב ג מיי' פי"ג מהל' מעה"ק הל"ב:

רבינו גרשום

כמנחת תמידין שדוחה את השבת דכתיב בה במועדו. מלמד שטעונה כלי שרת דהיינו מחבת ואי אפי' לה מאתמול איפסילה בלינה דכל דבר שקדש בכלי נפסל בלינה חוץ מלחם הפנים: בשמן להוסיף לה שמן יותר מנחת נדבה וקאמר לקמן היכי משמע האי בשמן להוסיף: במנחת כבשים שלשת לוגין לעשרון דכתיב ביה רביעית ההין דהיינו ג' לוגין. מנחת כבשים היינו תמידים: מנחת נדבה. כגון מנחת מחבת ומרחשת. שהיא באה [יחיד] בגלל עצמה בלא זבח וטעונה לבונה כדאמר' לקמן מנחת כבשים של תמיד אין תמיד בא משל יחיד: הרי היא לך כמנחת תמידין שצריכה ג' לוגין. תבש"ט סימן תמיד וחובה. דדוחה שבת וטומאה. יג"ל סימן. יחיד בגלל עצמה ולבונה: וריבה במנחת כבשים שמן יותר ממנחת נדבה [ט]והכי קאמר בשמן להוסיף לה שמן אליבייה דר' שמעון [הא] דקתני ר"ש אומר ריבה כאן שמן [י]והיכי משמע דריבה דהא לקבוע לא צריך. ובדינא מאן קא מהדר ר' ישמעאל הילכך ליכא (למימר) [למקשי] והדר תני נאמר כאן שמן וכו' דהאי ר' ישמעאל הוא דקא מהדר ולא ר' שמעון. (וי"א היינו ר' ישמעאל) דאם לא כתב שמן הוה אמינא תיהוי חביתין כמנחת חוטא בלא שמן אע"ג דכתיב בה מחבת להכי איצטריך בשמן לקבוע לה שמן ולא להוסיף: הדר א"ר ישמעאל וליהוי נמי דלקבוע אתא ואפי' הכי להוסיף תיתי מדינא ולא אתיא ואצרכא קרא דקתני ר' ישמעאל אומר מנחת תמיד הרי היא כמנחת תמידין. רבא אמר בשמן להוסיף לה שמן ודינא קא מהדר בולה (ר' ישמעאל) [ר"ש היא] ועד שלא יאמר בשמן כלומר שאפי' לא נאמר בשמן יש לי בדין דלהוסיף לה שמן ודן דינא וכו':

ט) מאתי ל"ל מאן תנא בשמן להוסיף כ"ש הוא. הא דקתמר בשמן להוסיף וכו'.
ג) נראה דל"ל והכי משמע ליה דכשמן ליכיוא אתא דהא לקבוע וכו'.

שיטה מקובצת

ה) הרי היא לו: **כ)** שטענה כלי. עיין תוס' דף סג ע"א: **ג)** עי' בהשמטות בסוף המסכת: **ד)** דנין יג"ל מיג"ל השני יודיק האחרונים נמחק: **ה)** תיבת יין נמחק: **ו)** כמנחת תמיד. ותיבות מה מנחת תמידין ג' לוגין לעשרון אף זו ג' לוגין לעשרון נמחק: **ז)** תיבות ואילו לא נאמר נמחק: **ח)** מהדר אמר רב הונא בריה דרב יהושע ר' ישמעאל בנו של רי"ב היא: **ט)** לקבוע לה שמן: **י)** ריש אומרים לקבוע ותיכות אר אינו אלא נמחק: **יא)** תיבות סולת מנחת תמיד כדמסיים ר' ישמעאל מילתא רבה נמחק: **יב)** רבא אמר כולה ר' ישמעאל בנו של ר' יוחנן בן ברוקא היא וה"ק: **יג)** מחבת. כמנחת מחבת דמיא. או אינו אלא לקבוע לה שמן דאי לא כתב רחמנא בה הו"א תהוי כמנחת חוטא הדר אמר ותהוי נמי דלקבוע לה שמן תיתי מדינא ודן דינא ולא אתיא ליה ואצרכה קרא ואיכא דאמרי רבא אמר כולה ר' ישמעאל וה"ק בשמן להוסיף לה שמן דאי לקבוע לה שמן לא צריך כיון דכתיב בה על מחבת כמנחת מחבת דמיא: **יד)** ואילים. ת"ל סולת מנחת תמיד הרי היא לך כמנחת תמיד ואמר ליה ר"ש לא צריכה תיבות הדר אמר נמחק: **טו)** שרת. מדקבעי ליה כלי ש"מ כלי שרת הוא [ואפי' מודדו] בעשרון שאינו: **טז)** ואי אפי' מנחות. תיבות לה מאתמול איפסל ליה בלינה דאפי' ל"ש: **יז)** נסכים דתמיד: **יח)** ההין היינו: **יט)** הוא. ולקמן משני לה הס"ד ואח"כ מה"ד חביתין: **כ)** שאין זמן קבוע לו: **כא)** באות מצה: **כב)** תבש"ט. תמיד באה חובה שבת טומאה תיבת תדיר ל"ש: **כג)** יג"ל יחיד: **כד)** הבקר. מנחת סולת: **כה)** למיפרך הכי: **כו)** בכאן צ"ל ד"ה וה"ק רישא בשמן להוסיף לה שמן וד' שמעון קאמר ליה: דאי לקבוע לה שמן. כשאר מנחות: לא צריך. קרא דכיון דכתיב על מחבת ממילא דצריכה שמן כמנחת מחבת: ריש אומרים. כר' ישמעאל: תהא כמנחת חוטא. והאי דכתיב מחבת שיביאנה באותו כלי: הדר אמר. ר' ישמעאל וליהוי נמי לקבוע

ב) כדאמרינא אכתי נפקא ליה מדינא נאמר כאן שמן דו': ודן דינא ולא אתיא ליה משום דפרכינן כלך לדרך זו דנין יג"ל מיג"ל כו' דלר' ישמעאל איכא למיפרך שפיר ממנחת נדבה דהא לדידיה תרוייהו לקבוע ולא להוסיף: ואצרכיה קרא. ויליפיה ולא ילפיה לטעמיה מדינא דריבה כאן שמן ולר' שמעון ליכא למיפרך ממנחת נדבה משום דהאי להוסיף ונדבה לקבוע והא דלא סיימא בריש משום דר' ישמעאל אפסקיה מאי דאמר דלהוסיף הוא: כולה ר' ישמעאל היא. כולה רישא עד ר' שמעון אומר תיבת ישמעאל נמחק: ואצרכה קרא סולת מנחת תמיד ואתא ר' שמעון למימר ודאי להוסיף ולא לקבוע ואיני יודע כמה יוסיף הדר אמר קרא נמי לא צריך דמדינא נפקא דלא צריך קרא כיון דמוקמת לה להוסיף הוא לא הויין אלא שני לוגין לעשרון ואצרכא קרא סולת מנחת תמיד ואתא ר' שמעון למימר דלא צריך קרא כיון דמוקמת לה להוסיף אלא לקבוע ולא לדרוש כל מנחת מחבת דמיא: **ג)** מלמד תיאך מקדש ליפסל ר"ל דהתם שאיכת מים. גליון ולינא לפרש יערנה בלילה בכלי חול דאין מצוה למלאות בכלי קדש ואם צריך לערות בכלי חול למה לן למלאות בכלי קדש אדרבה גנאי הוא לעשות כן שלא לצורך מיהו קשה דהתם משמע דאי כלי שרת ולחשוב שלא לקדש הכלי ואם הכי נמי ליחשוב שלא לקדש הכלי ויאפה מאתמול וי"ל כיון דמחבת כתיב בקרא כלי שרת הוא ומקדש שלא מדעת לשון מורי דכיון דמצוה לעשות [במחבת] א"כ מצוה כמו כן לחשב שיקדש (דא"כ) [דאל"כ] למאי הילכתא אצרך רחמנא כלי אבל התם [אין] מצוה וא"צ לחשב: תו"ח: **כט)** גוונא אמרי' סוף שתי הלחם. והא דאמרי' בפ' שתי הלחם:

מסורת
הש"ס

גמ' ט) רש"ק גורס בכל הסוגיא תמ"ע יג"ל **ג)** רש"ק מ"ז **ג)** נ"מ ואיהו קאמר או כלך **רש"י ד)** ועיין בספר קרבן אהרן דף עב פי' אל כל הסוגיא **ה)** כ"ה ג' נ"ק עד מחבת **ו)** נ"ל ורבי ישמעאל **ז)** נ"מ הדר אמר ר' שמעון **תוס' ט)** [לקמן ק.]

הגהות הב"ח

(א) **רש"י** ד"ה רבא וכו' שאינו כלי שרת על כרחך:
(ב) ד"ה במנחת וכו' להוסיף הוא הס"ד ואמ"כ מ"ה תדיר דחביתין וכו' יחיד מבימין וכו' הזבח הס"ד ואמ"כ מ"ה לבונה מנחת וכו' כאות מצה הס"ד ותיכת תדיר תוכה טומאה שבת יחיד גלל עצמה לבונה נמחק:
(ג) ד"ה במנחת נסכי וכו' בן הנקר מנחה סלת:
(ד) ד"ה והדר וכו' שמן והדוה מלי למיפרך:

גליון הש"ם

גמ' מחבת מלמד שטעונה כלי. ע' לקמן דף סג ע"א תוספות ד"ה וכסירות:

הגהות צ"ק

[א] והוי מלי: **[ב]** קמהדר הס"ד אמ"כ ל"ה כ' ר' ישמעאל היא ונפקא ליה שפיר מדינא דלר' ישמעאל איכא למיפרך שפיר ממנחת נדבה כו' קרא הס"ד אמ"כ ד"ה כולה כו' ליה הס"ד אמ"כ ד"ה דאי לקבוע כו' מנחות הס"ד אמ"כ ד"ה לא צריך כו' מחבת הס"ד אמ"כ ד"ה תהא כו' כלי הס"ד: **[ג]** כו' ואצרכא כו' כמה יוסיף הס"ד אמ"כ ד"ה ועד שלא יאמר כו' הדר אמר קרא נמי לא צריך דמדינא נפקא הס"ד וכל"ל אמ"כ ד"ה הדר אמר תהא כמנחת פרים ואילים דאמ"ג דלהוסיף הוא לא הויין אלא שני לוגין ואצרכיה קרא הס"ד אמ"כ ד"ה הדר אמר ר"ש לא צריך כיון דמוקמת לה להוסיף הוא ולא לדרוש כל מנחת מחבת דמיא ואמאי לא אתיא ליה דבהקטרה פשיטא להו אי מתעשה אפי' כו': **[ה]** נ"ל וכה"ג אמרי' בפ' שתי הלחם:

הגהות

רש"י ד"ה (**ואצרכא**) **ואצטרכא.** כיון עד למימר. מי אלו ממוקומ:
(דבני נחמיה)
ואיני יודע עד נפקא. מי אלו ממוקומ:
(דבני נחמיה)
תוס' ד"ה **הרי היא לך. ופסח נמי גמרינן מועדו מועדו מתמיד.** בפ' מ"ק מגיה דל"ל דטומאה גמר מועדו מפסח:
(מלבה אימן)

תורה אור

גמ' א) עַל מַחֲבַת בַּשֶּׁמֶן תֵּעָשֶׂה מֻרָבָּכֶת תְּבִיאֶנָּה תַּפְּתֵי מִנְחַת פָּתִים תַּקְרִיב רֵיחַ נִיחֹחַ לַיְיָ: (ויקרא ו, יד)
ב) וְזֶה קָרְבַּן אַהֲרֹן וּבָנָיו אֲשֶׁר יַקְרִיבוּ לַיְיָ בְּיוֹם הִמָּשַׁח אֹתוֹ עֲשִׂירִת הָאֵפָה סֹלֶת מִנְחָה תָּמִיד מַחֲצִיתָהּ בַּבֹּקֶר וּמַחֲצִיתָהּ בָּעָרֶב: (ויקרא ו, יג)
רש"י ג) וְעֶשְׂרֹן סֹלֶת בָּלוּל בַּשָּׁמֶן כָּתִית רֻבַּע הַהִין וְנֶסֶךְ רְבִעִית הַהִין יַיִן לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד: (שמות כט, מ)
ד) וְנֶפֶשׁ כִּי תַקְרִיב קָרְבַּן מִנְחָה לַיְיָ סֹלֶת יִהְיֶה קָרְבָּנוֹ וְיָצַק עָלֶיהָ שָׁמֶן וְנָתַן עָלֶיהָ לְבֹנָה: (ויקרא ב, ו)
תוס' ה) עֹלַת שַׁבָּת בְּשַׁבַּתּוֹ עַל עֹלַת הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ: (במדבר כח, י)

קמז ד מיי' פ"ג מהל' תמידים ומוספים הלכה יח:
קמח ה ו מיי' פי"ג מהל' מעה"ק הל"ב: